

To na nás čekalo prvního května v pátek.

Protože dopolko bylo hezky a odpolko se nám zatáhlo. Tak jsme to měli takhle rozdělený ☐
Ráno se šlo nejprve ven a po snídani se vegetilo na zahradě a nebo se dělaly blbiny na louce, kam jsem zase vytáhla překážky. Jak jsem předpokládala, nedošlo u Tali k nějakému zásadnímu vylepšení v její skokový metodě. Pokud skáče přes něco jen tak, v rámci normálního pohybu, nemá problém přeskočit značnou výšku a to klidně i z místa, kdy vyskočí jak blecha, udělá pink a je na druhý straně.

Ovšem pokud jde o překážky v rámci cvičení, je to pořád příšerná katastrof. Taaakovej velkej pejsek a vona neskočí nic. Dočista nic. Ani tu nejnižší laťku, kterou přeskočí kdejakej atletickéj jorkšír, natož tu vyšší. Vona se vodrazí a padne do toho, pak se do toho zamotá jak žížala a celý to rozloží ☐ . Tak já už nevím, co s ní??? Vono o nic nejde, že jo. Ublížit by si neměla, páč je to lehoučký. I když je takový pometlo, že člověk nikdá neví, no. Ale chtěla bych, aby se to naučila, a taky, abych po každým pokusu nemusela ty překážky sestavovat znova, dyk je to otrava, když to rozloží na prvočinitele.

Jako tam je jedna potíž, která to hodně celý ovlivňuje. Že vona je pomatená. Takže jak se těší, tak vypne mozek, komplet. Včetně toho malýho mozku, kterej jinak v běžným životě řídí takový ty zcela zautomatizovaný věci, jako chůze, dejchání, běh, skoky a tak. No asi prostě má tak malou kapacitu toho malýho mozku, že von když se má na něco soustředit, tak dokáže řídit jen to dejchání, páč kdyby to řídil šécko, tak se ta blbka asi brzo udusí. Nepotřebuju nějaký precizní skákání, takže jsem nikdy nijak psy neučila JAK skákat, protože to pes umí přirozeně. Všichni - včetně starý Bubrdlíny - to prostě uměli. Tak teď jsem se dozvěděla, že jsou evidentně jedinci, který ne-e. A je jedno, zda je ta překážka metrová, nebo třeba jen fakt cca 30 čísel nad zemí. Spadne klidně i do těch třiceti čísel. Což mi jako nepřijde úplně normální. Zvláště, když teda Tali spadá do kategorie "spíšužjakotakobřík" . ☐
☐

Tak jsem to prozatím zase stopla a rozhodla se, že to zkusím nějak nastudovat, páč mi to prostě přijde úplně švihnutý. Mám kolegu, co běhá agi se svým psím kámošem bostonkem, tak ho zkusím vytěžit, co se techniky skoku týče. A mezitím, že se podívám, co píšou moudří. A ti mimo jiné píší, že:

“Když pes shodí, nic se neděje, může se to zkusit znovu a pokud pes zase neuspěje, mělo by se mu cvičení zjednodušit. “

□ □ □ Já ovšem už ale asi níž tu překážku dát nemůžu. Páč kdybych to měla víc zjednodušit, znamenalo by to, že tam budou jen ty bočnice a překážka už jako taková ne □ □ . Nakoukla jsem i do videa. Pohled na elegantního pointra, kterého slečna učila skokovou techniku mi vehnala slzu v oko. Obávám se, že ani po aplikaci zhlédnuté metody nedojde k ničemu jinému, než k roštípání překážky. Ale zkusit se musí všechno, že jo.

No nic, prostě to někdy zkusíme vypilovat. Někdy jindy, páč to už se nám zatáhlo a odpoledne při kávičce na nás všechny přišlo spaní. A ač zrovna nejsme příznivci povalování se přes den, učinili jsme vzácnou výjimku. Vzácnější o to, že se k nám připojil i Brtník! Roztáhli jsme gauč v obýváku, psi uložili do jejich křesílek a sebe na ten gauč. Nebylo to marný a bylo by to ešče lepší, nebýt pod dohledem dvou statných ošetřovatelů, který nás v pravidelných intervalech chodili kontrolovat. A poctivě se při tom střídali. Já jsem měla teda tu výhodu, že jsem byla vzadu u stěny, takže ten mokrej sosák, kterej se čas od času dostavil, orazítkoval gezicht jen Brtníkovi. Mě vždycky probudilo jen šourání dle jehož zvuku jsem odhadovala, kterej ten zločinec se zrovna blíží. Pak následoval mokrej zvuk, jak se šňupák mokrej připlesknul Brtníkovi na xicht a poté se ozvalo “DI SI LEHNOUT!” . Šourání... povzdech... oklepání.....praskání křesla, jak se tam dotyčnej stácel a na chvíli ticho. Do tý doby, dokud nepřevzal štafetu ten druhej exprt, ktere provedl copy paste a proběhlo to naprosto totožně. Ale jak říkám, jinak to bylo fajn □ . Tak fajn, že já si to protáhla i když už se pak Brtník zaktivoval a vyrazil na zahradu. Ven jsem se vybatolila až hodně posléze a jen vytáhla ohaříky na chvíli na pole a na louku. Fučel vítr a občas krápalo. Ideální čas na to, se prostě flákat.